

eden maloštevilnih turških poveljnikov, ki so se junško držali v tej vojski.

V Skadru biva kakih 20.000 mohamedancev, ki so po krvi večinoma Albanci. Največja stavba v mohamedanskem delu je serajl, palača, v kateri stanuje vali. Poleg stanovanja za valija je v serajlu tudi sodnija in vojašnica. Drugače ne vidiš v turškem delu nič kakor mošeje, prodajalne, ki so obenem tudi

jo dobe iz Avstrije in iz Rima, ljudsko, meščansko in trgovsko šolo, gimnazijo in bogoslovnico. Patri so večinoma Italijani in spadajo tudi pod laško provinco. Lep zavod, kateremu se obeta še lepša bodočnost, imajo šolski bratje iz Strebersdorfa pri Dunaju. V tem zavodu se šolajo sirote in v posebnem oddelku brezplačno sinovi bajraktarjev (poglarvarjev) gorskih rodov in drugih uglednih Albancev. Skadra ne bi videl,

PRIZREN.

delavnice in kavarne. Vse drugo je zakrito očem po visokih in močnih zidovih, ki obdajajo hiše in ki zakrivajo ali orientalsko razkošnost, ali pa nam nepoznano brezmejno revščino. Iz mohamedanskega dela Skadra pridemo v krščanski del. V Skadru je okoli 8000 katoličanov in okoli 2000 pravoslavnikov, ki prebivajo skoraj izključno v tem delu. V krščanskem delu se nahajajo tudi hoteli, v celem Skadru pa je le eden, ki pravzaprav zasluži to ime, nadalje konzulati in albanske šole. Vzrok, da se hoteli in konzulati nahajajo v krščanskem delu, je neprimerno večja snaga, ki vlada tu, kakor pa v turškem delu. Tu je tudi nadškofijska katedrala, velika, okoli in okoli z visokim zidom obdana stavba. V notranjosti obzidja stoji nadškofijska palača, ne veliko, a notri jako lepo urejeno poslopje. Nedaleč od katedrale se dviguje frančiškanska cerkev s frančiškanskim samostanom. Tudi ta cerkev je, kakor katedrala, še primeroma nova. Skadsrke cerkve in šole so delo avstrijske vlade, ki ima protektorat nad katoliškimi Albanci. Frančiškani imajo tudi javno ljudsko in meščansko šolo, na kateri poučuje šest svetnih učiteljev. Ti učitelji so se šolali v Avstriji in jih plačuje Avstrija. Poučuje se na šoli v albanskem in nemškem jeziku. Še važnejši pa so učni zavodi oo. jezuitov. Ti vzdržujejo s pomočjo, ki

kdor si ne bi ogledal bazarja, to je oni del mesta, ki služi izključno trgovini in obrti. Skadrski bazar obstoji iz več ko 2000 kolib, ki so vse na kupu. Ena koliba se drži druge in le ozke ulice vodijo skoz. Kdor si hoče ogledati ljudstvo, kakršno je v Skadru in njeja okolici, ta mora obiskati bazar v sredo ali soboto, ko je tržni dan. Tedaj pridejo velike množice ljudstva iz okolice in prineseo ali na hrbtu ali na osliih in mulah, ali pa pripeljejo na dvokolesnih vozovih, v katere je

vpreženih po par volov, svoje pridelke, da jih prodajo in si nabavijo raznih hišnih potrebščin. Tu v bazarju dobiš vse, kar more srce tamkajšnjih domačinov poželeti. Nad bazarjem že od daleč vidno se dviga stara trdnjava Rosapha. To trdnjavo so zgradili že v 14. stoletju Srbi, ko so gospodarili Skadru. Danes ta trdnjava, ki je bolj razvalina, nima nobenega vojaškega pomena več. Glavna utrdba Skadra je Taraboš.

Skader je branilo sicer le 6000 mož redne armade, a pridružilo se jim je 18.000 prostovoljcev iz sosednje Albanije, sami mohamedanci, vajeni drznih gorskih bojev. Na Taraboš je Hasan Riza bej postavil 2500 vojakov in 1500 prostovoljcev. Črnogorski general Martinović je hotel Taraboš z naskokom vzeti, a Turki so vrgli napadalce dol po strmi gori, in Črnogorci so izpre-

SRBSKI PRINC ARZEN.